GERARD HOGAN
FŐTANÁCSNOK INDÍTVÁNYA
Az ismertetés napja: 2020. szeptember 3.[1]

C-637/19. sz. ügy

BY
kontra
CX

(a Svea hovrätt, Patent- och marknadsöverdomstolen [stockholmi fellebbviteli bíróság, szabadalmi és kereskedelmi fellebbviteli bíróság, Svédország] által benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem)

„Előzetes döntéshozatal – 2001/29/EK irányelv – A szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolása – A 3. cikk (1) bekezdése – A nyilvánossághoz közvetítés joga – A 4. cikk (1) bekezdése – A terjesztési jog – A »nyilváno[ság]« kifejezés jelentése – Egy védelem alatt álló mű másolatának bizonyítékként valamely bíróság részére történő továbbítása – Az Európai Unió Alapjogi Chartája – 47. cikk – A hatékony jogorvoslathoz és a tisztességes eljáráshoz való jog – A 17. cikk (2) bekezdése – Szellemi tulajdonjog”

I. Bevezetés

1. A Bíróság Hivatalához 2019. augusztus 27-én érkezett jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelem alapját két természetes személy, BY és CX között egy polgári eljárásban[2] folytatott jogvita képezi, amely jelenleg a Svea hovrätt, Patent- och marknadsöverdomstolen (stockholmi fellebbviteli bíróság, szabadalmi és kereskedelmi fellebbviteli bíróság, Svédország) előtt van folyamatban. E jogvita az uniós szerzői jogi jogszabályok és a nemzeti információszabadság, valamint (az Európai Unió Alapjogi Chartájának [a továbbiakban: Charta] 47. cikke által garantált) hatékony jogorvoslathoz és tisztességes eljáráshoz való jog közötti kölcsönhatással kapcsolatban bizonyos jelentőséggel bíró kérdéseket vet fel.

2. Különösen az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról szóló, 2001. május 22-i 2001/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv[3] 3. cikkének (1) bekezdése, illetve 4. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „nyilvánossághoz közvetítésnek” és/vagy „nyilvános terjesztésnek” minősül-e egy szerzői jogi védelem alatt álló műnek (jelen esetben egy fényképnek) egy nemzeti bírósági eljárásban történő nyilvánosságra hozatala?

3. Mielőtt azonban a részletekbe bocsátkoznék, elsőként a vonatkozó jogi hátteret kell bemutatni.

1 Eredeti nyelv: angol.

2 Megjegyezhető, hogy az előzetes döntéshozatal iránti kérelemből nem derül ki, hogy a szóban forgó polgári eljárás ténylegesen milyen jellegű, vagy hogy a szóban forgó bizonyíték releváns-e az említett eljárás szempontjából.

3 HL 2001. L 167., 10. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 230. o.; helyesbítések: HL 2008. L 314., 16. o.; HL 2014. L 10., 32. o.

II. Jogi háttér

A. A nemzetközi jog

4. A Szellemi Tulajdon Világszervezete (WIPO) Genfben, 1996. december 20-án elfogadta a WIPO szerzői jogi szerződését (kihirdette: a 2004. évi XLIX. törvény, a továbbiakban: WCT). A WCT-t az Európai Közösség nevében a 2000. március 16-i 2000/278/EK tanácsi határozat[4] hagyta jóvá.

5. A WCT-nek „A terjesztés joga” című 6. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) Az irodalmi és művészeti alkotások szerzőinek kizárólagos joga, hogy engedélyezzék műveik eredeti példányának vagy többszörözött példányainak a nyilvánosság számára adásvétel vagy a tulajdonjog egyéb átruházása útján való hozzáférhetővé tételét.

[…]”

B. Az uniós jog

6. A 2001/29 irányelv (3), (9), (10), (15) és (31) preambulumbekezdése értelmében:

„(3) A javasolt harmonizáció elősegíti a négy belső piaci szabadság megvalósítását, valamint összefügg az alapvető jogelvek – különösen a szellemi tulajdont is magában foglaló tulajdon, a véleménynyilvánítás szabadsága, valamint a közérdek – tiszteletben tartásával.

[…]

(9) A szerzői jog és szomszédos jogok harmonizációjának a magas szintű védelemből kell kiindulnia, tekintve, hogy ezek a jogok elengedhetetlenek a szellemi alkotáshoz. Az általuk nyújtott védelem hozzájárul az alkotó tevékenység fenntartásához és fejlődéséhez a szerzők, az előadóművészek, az előállítók és a fogyasztók, valamint a kultúra, az ipar és a nagyközönség érdekében. A szellemi tulajdon ennek megfelelően a tulajdon részeként nyert elismerést.

(10) Ahhoz, hogy a szerzők és előadóművészek a jövőben is alkotó és művészi tevékenységet folytathassanak, műveik felhasználásáért megfelelő díjazásban kell, hogy részesüljenek, ugyanúgy mint a producerek [helyesen: előállítók] annak érdekében, hogy a művek pénzügyi hátterét biztosítani tudják. Az olyan termékek előállítása, mint a hangfelvételek, a filmek vagy a multimédia-termékek, illetve az olyan szolgáltatások nyújtása, mint a lehívásra történő hozzáférhetővé tétel, jelentős befektetést igényelnek. A megfelelő díjazás biztosításához, illetve a befektetés kielégítő mértékű megtérüléséhez a szellemi tulajdonjogok megfelelő szintű védelme szükséges.

[…]

(15) A Szellemi Tulajdon Világszervezetének (WIPO) szervezésében 1996 decemberében tartott diplomáciai konferencia eredményeképpen két új szerződést fogadtak el, a WIPO szerzői jogi szerződését, illetve a WIPO előadásokról és hangfelvételekről szóló szerződését, amelyek a szerzők, illetve az előadóművészek és hangfelvétel-előállítók jogainak védelmével foglalkoznak. Ezek a szerződések a szerzői jog és a szomszédos jogok nemzetközi védelmét korszerűsítik, nem

4 A WIPO Szerzői Jogi Szerződésének, valamint a WIPO Előadásokról és Hangfelvételekről szóló Szerződésének az Európai Közösség nevében történő jóváhagyásáról szóló, 2000. március 16-i 2000/278/EK tanácsi határozat (HL 2000. L 89., 6. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 33. kötet, 208. o.).

utolsósorban az úgynevezett »digitális agenda« vonatkozásában, továbbá hatékonyabb eszközöket vezetnek be a kalózkodás elleni küzdelem terén. A Közösség és a legtöbb tagállam már aláírta ezeket a szerződéseket, és folyamatban van a Közösség, illetve a tagállamok általi megerősítésük előkészítése. Ez az irányelv egyben számos ilyen nemzetközi kötelezettség végrehajtását is szolgálja.

[…]

(31) Megfelelő egyensúlyt kell biztosítani a jogosultak különböző csoportjainak, valamint a jogosultak és a védelemben részesülő művek és teljesítmények felhasználói csoportjainak [helyesen: a védelem alatt álló teljesítmények felhasználóinak] jogai és érdekei között. A jogok tekintetében a tagállamok által megállapított kivételeket és korlátozásokat az új elektronikus környezet fényében felül kell vizsgálni. Az egyes engedélyköteles cselekményekre vonatkozó kivételek és korlátozások terén fennálló különbségek közvetlen negatív hatást gyakorolnak a belső piac működésére a szerzői jog és szomszédos jogok terén. Ezek a különbségek a művek határokon átnyúló felhasználása, illetve a határokon átnyúló tevékenységek továbbfejlődésének következtében még erőteljesebbé válhatnak. A belső piac megfelelő működésének biztosítása érdekében ezeket a kivételeket és korlátozásokat egységesebben kell meghatározni. A harmonizáció mértékét az határozza meg, hogy az adott kivételek és korlátozások hogyan hatnak a belső piac zavartalan működésére."

7. A 2001/29 irányelvnek „A művek nyilvánossághoz közvetítésének, valamint a védelem alatt álló egyéb teljesítmények nyilvánosság számára történő hozzáférhetővé tételének joga" című 3. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A tagállamok a szerzők számára kizárólagos jogot biztosítanak műveik vezetékes vagy vezeték nélküli nyilvánossághoz közvetítésének engedélyezésére, illetve megtiltására, beleértve az oly módon történő hozzáférhetővé tételt is, hogy a nyilvánosság tagjai a hozzáférés helyét és idejét egyénileg választhatják meg.

[…]"

8. A 2001/29 irányelvnek „A terjesztési jog" című 4. cikke ekként rendelkezik:

„(1) A tagállamok a szerzők számára kizárólagos jogot biztosítanak műveik eredeti vagy többszörözött példányai adásvétellel vagy más módon megvalósuló nyilvános terjesztésének engedélyezésére, illetve ennek megtiltására.

[…]"

9. A 2001/29 irányelv „Kivételek és korlátozások" című 5. cikke a (3) bekezdésében ekként rendelkezik:

„A tagállamok a 2. és a 3. cikkben szabályozott jogok vonatkozásában az alábbi esetekben kivételeket, illetve korlátozásokat állapíthatnak meg:

[…]

e) közbiztonság érdekében történő, illetve közigazgatási, parlamenti vagy bírósági eljárások megfelelő lefolytatását, valamint ezekről készült tudósítások célját szolgáló felhasználás;

[…]"

C. A nemzeti jog

10. A lagen (1960:729) om upphovsrätt till litterära och konstnärliga verk (upphovsrättslagen) (az irodalmi és művészeti alkotásokon fennálló szerzői jogról szóló 1960. évi 729. sz. törvény; a továbbiakban: szerzői jogi törvény) 2. §-a a következőképpen rendelkezik:

„[(1)] A szerzői jog az e törvényben rögzített korlátozásokkal magában foglalja a művel az eredeti vagy módosított formában, fordításban, más irodalmi, művészeti vagy műszaki formába történő átdolgozásban – többszörözés és a nyilvánosság számára történő hozzáférhetővé tétel útján – való rendelkezés kizárólagos jogát.

[(2)] A mű bármely közvetlen vagy közvetett, ideiglenes vagy állandó, bármely módon és formában, részben vagy egészben megvalósított többszörözése többszörözésnek minősül.

[(3)] A mű nyilvánosság számára hozzáférhetővé tételét jelenti:

1. ha a művet a nyilvánossághoz közvetítik. A nyilvánossághoz közvetítésre akkor kerül sor, ha a művet vezetékes vagy vezeték nélküli módon a nyilvánosság számára más helyről teszik hozzáférhetővé, mint ahonnan a nyilvánosság e művet élvezheti. Ez magában foglalja az oly módon történő közvetítést is, amelynek esetén a nyilvánosság tagjai a hozzáférés helyét és idejét egyénileg választhatják meg.

[…]

4. ha a mű egyes példányait eladásra, bérletbe vagy haszonkölcsönbe kínálják vagy a nyilvánosság számára más módon terjesztik.

Nyilvánossághoz közvetítésként vagy adott esetben nyilvános előadásként kezelendő a mű zárt körű, nagyszámú személy számára szakmai kontextusban történő közvetítése vagy előadása.”

11. A szerzői jogi törvény 49a. §-a értelmében:

„A fénykép szerzőjének kizárólagos joga van a fénykép többszörözéséhez és nyilvánosság számára történő hozzáférhetővé tételéhez. Ez a jog attól függetlenül fennáll, hogy a művet eredeti vagy módosított formában használják-e fel, valamint az alkalmazott módszertől függetlenül.”

12. A tryckfrihetsförordningen (a sajtószabadságról szóló törvény) 2. fejezetének 1. §-a értelmében a véleménynyilvánítás szabadságának és a pluralista tájékoztatásnak az előmozdítása magában foglalja azt, hogy mindenki jogosult a nyilvános dokumentumokhoz való hozzáférésre. A sajtószabadságról szóló törvény a négy svédországi alapvető sarkalatos törvény egyike, amely más tagállamok alkotmányaihoz hasonló egyedi és különleges jogállást élvez.

13. A sajtószabadságról szóló törvény többek között azt is rögzíti, hogy a bírósághoz bármely formában benyújtott eljárási irat nyilvános dokumentumnak minősül. A sajtószabadságról szóló törvény 2. fejezetének 1. §-a tehát azzal a hatással jár, hogy bárki betekintést kérhet a bírósághoz benyújtott eljárási iratokba. E főszabályhoz azonban a bizalmas információkra vonatkozó kivétel kapcsolódik.

14. Az elv tehát az, hogy a dokumentumokhoz való hozzáférési jog a szerzői és szomszédos jogok hatálya alá tartozó dokumentumokra is kiterjed.

III. Az alapügy tényállása és az előzetes döntéshozatal iránti kérelem

15. BY és CX mindketten természetes személyek, akik egy-egy honlapot működtetnek. Egy polgári bíróságok előtti korábbi jogvitában CX az alapul szolgáló bírósági eljárásban bizonyítékként benyújtott egy oldalnyi, BY honlapjáról származó szöveg másolatát, amely egy fényképet is tartalmazott. A fénykép ennélfogva az eljárási iratok részét képezi.

16. BY azt állítja, hogy e fénykép tekintetében ő a szerzői jog jogosultja, és kéri, hogy CX-et kötelezzék arra, hogy fizessen a részére kártérítést, először is szerzői jog megsértése, másodszor pedig a fényképeket a szerzői jogi törvény 49a. §-a alapján megillető különleges védelem megsértése miatt. CX vitatja kártérítési kötelezettségének fennállását, és azt állítja, hogy az anyag bírósági eljárás céljára történő nyilvánosságra hozatala nem jelenti a szerzői jog megsértését.

17. Az elsőfokú eljárásában a Patent- och marknadsdomstolen (szabadalmi és kereskedelmi bíróság, Svédország) megállapította, hogy a fénykép a szerzői joggal szomszédos jog alapján, vagyis a fényképeknek biztosított különleges védelem keretében részesül védelemben. E bíróság megállapította mindazonáltal, hogy mivel a fényképet eljárási iratként nyújtották be hozzá, az iratokhoz való hozzáférésről szóló svéd alkotmányos jogszabály alkalmazandó rendelkezéseivel összhangban bármely harmadik személy kérheti annak közlését. Bár a Patent- och marknadsdomstolen (szabadalmi és kereskedelmi bíróság) arra a következtetésre jutott, hogy CX az említett fényképet a szerzői jogi törvény értelmében nyilvánosan terjesztette, úgy ítélte meg, hogy nem bizonyították, hogy BY kárt szenvedett volna, és ezért elutasította BY keresetét.

18. BY ezzel az ítélettel szemben fellebbezést nyújtott be a kérdést előterjesztő bírósághoz.

19. A kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy többek között annak kérdésében kell határoznia, hogy az említett fényképnek eljárási lépésként egy bíróság részére történő továbbítása a mű – nyilvános terjesztés vagy nyilvánossághoz közvetítés formájában történő – jogellenes hozzáférhetővé tételének minősül-e a vonatkozó nemzeti szerzői jogi jogszabályok értelmében.

20. Nem vitatott, hogy a fényképet a felek közötti jogvitában eljáró bíróságnak elektronikus úton (e-mailben), elektronikus másolat formájában küldték meg. A nemzeti bíróság azt is meg kívánja tudni, hogy tekinthető-e úgy, hogy egy bíróság e tekintetben a „nyilvánosság” fogalmába tartozik.

21. A kérdést előterjesztő bíróság rámutat arra, hogy bizonytalanság áll fenn a „nyilvánossághoz közvetítés” és a „nyilvános terjesztés” fogalmának uniós jogi értelmezését illetően abban az esetben, ha egy szerzői jogi védelem alatt álló művet valamely polgári eljárásban továbbítanak egy bíróság részére. Ez azt a kérdést veti fel, először is, hogy egy bíróság tekinthető-e a 2001/29 irányelv értelmében a „nyilvánosság” fogalmába tartozónak, másodszor pedig, hogy azonos jelentést kell-e tulajdonítani a „nyilvános[ság]” kifejezésnek a 2001/29 irányelv 3. cikke (1) bekezdésének és 4. cikke (1) bekezdésének alkalmazásában.

22. E tekintetben a kérdést előterjesztő bíróság megjegyzi, hogy a Bíróság megállapította, hogy a „nyilvánosság” fogalma meghatározatlan számú lehetséges címzettet jelent, és ezenfelül viszonylag jelentős számú egyént foglal magában. A Bíróság hangsúlyozta továbbá, hogy a cél valamely műnek „általánosságban meghatározott személyek” részére – tehát nem magáncsoporthoz tartozó, konkrét személyek számára – bármely alkalmas módon való észlelhetővé tétele. [5]

5 Lásd: 2016. május 31-i Reha Training ítélet (C-117/15, EU:C:2016:379, 41. és 42. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

23. A Bíróság ítélkezési gyakorlatából az is kitűnik, hogy a 2001/29 irányelv 4. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „terjesztés” fogalmának ugyanaz a jelentése, mint a WCT 6. cikkének (1) bekezdése szerinti „nyilvánosság számára adásvétel útján való hozzáférhetővé tétel” kifejezésnek. A 2015. május 13-i Dimensione Direct Sales és Labianca ítéletből (C-516/13, EU:C:2015:315) mindazonáltal úgy tűnik, hogy ahhoz, hogy fennálljon a „nyilvános terjesztés”, elegendő, ha a védett művet a nyilvánosság valamely tagjának rendelkezésére bocsátják.

24. Azt is meg kell vizsgálni, hogy egy eljárási iratnak a bírósághoz – akár fizikai dokumentum (papír), akár e-mailhez csatolt melléklet formájában – történő továbbítása „nyilvánossághoz közvetítésnek” vagy „nyilvános terjesztésnek” minősül-e, mivel az ilyen továbbítás mindkét esetben azonos hatással jár, és azonos célt szolgál.

25. A kérdést előterjesztő bíróság szerint sem e bíróság, sem annak alkalmazottai nem tekinthetők úgy, hogy azok a kifejezés általános értelmében véve „nyilvánosságot” alkotnának. Azonban nem tekinthetők magáncsoporthoz tartozóaknak sem.

26. A kérdést előterjesztő bíróság úgy véli továbbá, hogy noha azon személyek száma, akik a továbbítást követően hozzáférnek a műhöz, kétségtelenül a bíróság alkalmazottaira korlátozódik, ez a szám szükségszerűen változó, és azt eleve nagynak kell tekinteni. Végül a nemzeti jog alapján bárki jogosult arra, hogy betekintsen a bíróságokhoz beérkezett dokumentumokba.

27. E körülmények között a kérdést előterjesztő bíróság felfüggesztette az eljárást, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjesztette a Bíróság elé:

„1) Egységes jelentéssel bír [a 2001/29 irányelv] 3. cikkének (1) bekezdésében, illetve 4. cikkének (1) bekezdésében szereplő »nyilvánosság«, illetve »nyilvános« kifejezés?

2) Amennyiben az 1. kérdésre igenlő válasz adandó, az e rendelkezések értelmében vett »nyilvánosság« körébe tartozónak kell tekinteni a bíróságokat?

3) Amennyiben az 1. kérdésre nemleges válasz adandó:

   a) védelem alatt álló mű bírósághoz történő közvetítése esetén a bíróság a »nyilvánosság« kifejezés körébe tartozhat-e?

   b) védelem alatt álló mű bíróság részére történő terjesztése esetén a bíróság a »nyilvános« kifejezés körébe tartozhat-e?

4) Az a körülmény, hogy a nemzeti jogszabályok rögzítik a nyilvános dokumentumokhoz való hozzáférés általános elvét, amely elvnek megfelelően bárki, aki ezt kérelmezi, betekinthet a bírósághoz benyújtott eljárási iratokba, kivéve ha azok bizalmas információkat tartalmaznak, befolyásolja annak értékelését, hogy egy védelem alatt álló mű bírósághoz történő benyújtása »nyilvánossághoz közvetítésnek« vagy »nyilvános terjesztésnek« minősül?”

IV. A Bíróság előtti eljárás

28. Az Európai Bizottság nyújtott be írásbeli észrevételeket.

29. A Bíróság néhány írásbeli kérdést intézett a svéd kormányhoz. A svéd kormány 2020. május 6-án válaszolt ezekre a kérdésekre.

V. Elemzés

A. Az első kérdésről

30. Első kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság arra szeretne választ kapni, hogy egységes jelentéssel bír-e a 2001/29 irányelv 3. cikkének (1) bekezdésében, illetve 4. cikkének (1) bekezdésében szereplő „nyilvános[ság]” kifejezés. [6]

31. A nemzeti bíróságok és a Bíróság között az EUMSZ 267. cikkel bevezetett együttműködési eljárás keretében a Bíróság feladata, hogy a nemzeti bíróságnak az előtte folyamatban lévő ügy eldöntéséhez hasznos választ adjon. Ennek érdekében adott esetben a Bíróságnak lehetséges, hogy át kell fogalmaznia az elé terjesztett kérdéseket, a kérdést előterjesztő bíróság által szolgáltatott információk összessége és különösen az előzetes döntéshozatalra utaló határozat indokolása alapján meghatározva az uniós jog azon rendelkezéseit, amelyeknek az értelmezése a jogvita tárgyára figyelemmel szükséges. [7]

32. Véleményem szerint a Bíróságnak nem kell választ adnia az első kérdésre, és a többi kérdést ezért át kell fogalmazni. E tekintetben az előzetes döntéshozatal iránti kérelem 3. és 6. pontjából kitűnik, hogy a védelem alatt álló fényképet, [8] amely a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás tárgyát képezi, e-mailben küldték meg bizonyítékként a polgári bíróságoknak az előttük folyamatban lévő eljárásban.

33. A 2001/29 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében a szerzők kizárólagos jogot élveznek műveik vezetékes vagy vezeték nélküli nyilvánossághoz közvetítésének engedélyezésére, illetve megtiltására, beleértve műveik nyilvánosság számára oly módon történő hozzáférhetővé tételét is, hogy a nyilvánosság tagjai a hozzáférés helyét és idejét egyénileg választhatják meg. Ezen irányelv 4. cikkének (1) bekezdése ráadásul úgy rendelkezik, hogy a szerzők kizárólagos joggal rendelkeznek műveik eredeti vagy többszörözött példányai adásvétellel vagy más módon megvalósuló nyilvános terjesztésének engedélyezésére, illetve ennek megtiltására. A 2001/29 irányelv 4. cikkének (2) bekezdése úgy rendelkezik továbbá, hogy e jog a mű eredeti vagy többszörözött példányának a jogosult vagy az ő hozzájárulásával más által történő, Unión belüli első eladása vagy tulajdonjogának más módon való első átruházása esetén kimerül. [9]

34. Többek között a 2019. december 19-i Nederlands Uitgeversverbond és Groep Algemene Uitgevers ítélet (C-263/18, EU:C:2019:1111) 39–45., 51. és 52. pontjából kitűnik, hogy ahhoz, hogy fennálljon a 2001/29 irányelv 4. cikkének (1) bekezdése szerinti „nyilvános terjesztés”, a művet anyagi példányként, fizikai tárgyként vagy tárgyi formában kell forgalomba hozni. [10] A 2001/29 irányelv 4. cikke (1) bekezdésének e konkrét követelménye nem teljesül, ha a művet immateriális formában, e-mail útján továbbítják. [11]

6 A „nyilvános[ság]” kifejezést a 2001/29 irányelv nem határozza meg.

7 Lásd analógia útján: 2019. december 19-i Nederlands Uitgeversverbond és Groep Algemene Uitgevers ítélet (C-263/18, EU:C:2019:1111, 31. és 32. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

8 Lásd analógia útján a 2018. augusztus 7-i Renckhoff ítélet (C-161/17, EU:C:2018:634) 14. pontját, amelyben a Bíróság emlékeztetett arra, hogy a fénykép szerzői jogi védelem tárgyát képezheti, ha a szerző szellemi alkotása, amely tükrözi az ő személyiségét, ami a szerzőnek a fénykép létrehozása során hozott szabad és kreatív döntéseiben jut kifejeződésre.

9 2019. december 19-i Nederlands Uitgeversverbond és Groep Algemene Uitgevers ítélet (C-263/18, EU:C:2019:1111, 35. és 36. pont).

10 E kifejezéseket csak szemléltetésképpen használom egymás szinonimáiként. Úgy vélem azonban, hogy a „nyilvános terjesztés” inkább a „valós”, mint a „virtuális” világban valósul meg, és ezért egy fizikai vagy birtokba vehető tárgy forgalmazását kívánja meg.

11 A 2018. december 19-i Syed ítélet (C-572/17, EU:C:2018:1033) 22. és 26. pontjában a Bíróság ezenkívül megállapította, hogy a nyilvános terjesztést egy sor olyan művelet jellemzi, amely legalább az adásvételi szerződés megkötésétől annak a vásárlóközönség valamely tagja részére történő szállítással megvalósuló teljesítéséig terjed. Emellett a 2001/29 irányelv 4. cikkének (1) bekezdése értelmében vett terjesztési jog megsértését képezheti a szerzői jogi védelem alatt álló mű vagy annak többszörözött példánya adásvételét megelőző olyan cselekmény is, amelyre e jog jogosultjának engedélye nélkül kerül sor, ezen adásvétel létrejötte érdekében. A Bíróság rendelkezésére álló ügyiratokból kitűnik, hogy a fénykép bírósági eljárásban bizonyítékként történő továbbítása nem minősül e mű eladásának vagy tulajdonjoga átruházásának, illetve az e mű eladására irányuló előkészületnek.

35. Valamely mű e-mailben történő továbbítása véleményem szerint a 2001/29 irányelv 3. cikkének (1) bekezdésével összhangban inkább közvetítési cselekménynek vagy a mű vezetékes vagy vezeték nélküli, oly módon történő hozzáférhetővé tételének minősül, hogy a címzett a hozzáférés helyét és idejét egyénileg választhatja meg. A jelen eljárásban mindazonáltal az a kulcskérdés, hogy e továbbítás „nyilvánossághoz" közvetítésnek vagy a „nyilvánosság" számára történő hozzáférhetővé tételnek minősül-e a 2001/29 irányelv 3. cikke (1) bekezdésének alkalmazásában. [12]

36. Ezért úgy vélem, hogy a jelen eljárásban a Bíróságnak nem kell értelmeznie a 2001/29 irányelv 4. cikkének (1) bekezdését.

37. Mindenesetre attól függetlenül, hogy a 2001/29 irányelv 3. cikkének (1) bekezdését vagy 4. cikkének (1) bekezdését kell-e alkalmazni az alapügy tényállására, a 2001/29 irányelvet – amint azt a 2015. május 13-i Dimensione Direct Sales és Labianca ítélet (C-516/13, EU:C:2015:315, 34. pont) szemlélteti – úgy kell értelmezni, hogy biztosított legyen a szerzői jogok jogosultjainak hatékony és szigorú védelme.

38. Ezt a szigorú követelményt még inkább alátámasztja a Charta 17. cikkének (2) bekezdése, amelynek értelmében a szellemi tulajdon „védelmet élvez". [13]

39. E követelmények fényében javasolom a következőkben megvizsgálni a kérdést előterjesztő bíróság – szükség szerint átfogalmazandó – többi kérdését.

B. A második, harmadik és negyedik kérdésről

40. Jóllehet a kérdést előterjesztő bíróság által feltett második, harmadik és negyedik kérdés átfedi egymást, azok lényegében arra keresnek választ, hogy egy szerzői jogi védelem alatt álló anyagnak az eljárásban bizonyítékként, e-mail útján a bíróság számára történő nyilvánosságra hozatala nyilvánossághoz közvetítésnek minősülhet-e a 2001/29 irányelv 3. cikke (1) bekezdésének alkalmazásában, és ha igen, milyen körülmények között. Először ezeket az általános kérdéseket vizsgálom meg, majd a feltett konkrét kérdésekre válaszolok.

41. A 2001/29 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése által biztosított védelem középpontjában az a megfontolás áll, hogy a szerzői jog jogosultja védelemre jogosult a szerzői jogi védelem alatt álló anyag „nyilvánossághoz" közvetítésével vagy a „nyilvánosság" számára történő hozzáférhetővé tételével szemben. [14] Így – a 2001/29 irányelv 5. cikkében foglalt kivételek és korlátozások fenntartásával – minden egyes nyilvánossághoz közvetítési cselekmény a mű szerzőjének előzetes hozzájárulását igényli.

12 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a 2001/29 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „nyilvánossághoz közvetítés" fogalma két együttes elemet ötvöz, nevezetesen a mű „közvetítésének cselekményét" és a mű „nyilvánossághoz" közvetítését. Ami ezen elemek közül az elsőt, vagyis a „közvetítés cselekményét" illeti, amint az a 2001/29 irányelv 3. cikkének (1) bekezdéséből kiderül, ahhoz, hogy ilyen cselekményről lehessen beszélni, többek között az is elegendő, ha a művet úgy teszik a nyilvánosság számára hozzáférhetővé, hogy a közönség tagjai ahhoz hozzá tudnak férni, függetlenül attól, hogy élnek-e ezzel a lehetőséggel, vagy sem. Ami a fent említett elemek közül a másodikat, vagyis azt illeti, hogy a védelem alatt álló művet ténylegesen valamiféle „nyilvánossághoz" kell közvetíteni, a Bíróság ítélkezési gyakorlatából az derül ki, hogy a „nyilvánosság" fogalma meghatározatlan számú lehetséges címzettet jelent, és egyébiránt viszonylag jelentős számú egyént foglal magában. Lásd: 2018. augusztus 7-i Renckhoff ítélet (C-161/17, EU:C:2018:634, 19., 20. és 22. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). A 2019. december 19-i Nederlands Uitgeversverbond és Groep Algemene Uitgevers ítélet (C-263/18, EU:C:2019:1111) 68. pontjában a Bíróság emlékeztetett arra, hogy a „nyilvánosság" fogalma egy bizonyos *de minimis* küszöbértéket tartalmaz, amely e fogalomból kizárja a túlságosan alacsony számú érintett személyeket, és hogy figyelembe kell venni a valamely védelem alatt álló mű letöltés útján történő hozzáférhetővé tétele folytán a potenciális címzetteket érő kumulatív hatásokat. Figyelembe kell tehát venni többek között azt, hogy ugyanahhoz a műhöz egyidejűleg hány személynek van hozzáférése, de azt is, hogy ahhoz közülük egymást követően hányan férhetnek hozzá.

13 A 2018. augusztus 7-i Renckhoff ítélet (C-161/17, EU:C:2018:634) 18. pontjában a Bíróság emlékeztetett arra, hogy a 2001/29 irányelv (4), (9) és (10) preambulumbekezdéséből az derül ki, hogy annak az a célja, hogy a szerzők számára egy olyan magas szintű oltalmat hozzon létre, amely számukra megfelelő díjazást biztosít műveik felhasználása után, többek között a nyilvánossághoz közvetítés esetén. Ebből következik, hogy a „nyilvánossághoz közvetítés" fogalmát tágan kell értelmezni, ezen irányelv (23) preambulumbekezdése egyértelmű megfogalmazásának megfelelően.

14 A Bizottság szerint a „nyilvánosság" kifejezés természetes személyekre vonatkozik, és ezért nem vonatkozik intézményekre vagy bíróságokra. Nem értek azonban egyet azzal, hogy a „nyilvánosság" kifejezés természetes személyekre korlátozódik, mivel az véleményem szerint jogi személyeket, például társaságokat is magában foglalhat.

42. Jóllehet a védelem alatt álló anyag közigazgatási vagy igazságszolgáltatási feladatokat ellátó harmadik személyekhez történő közvetítése nagyon is meghaladhat „egy bizonyos számbeli minimumot” a potenciálisan érintett személyek számára tekintettel,[15] az véleményem szerint általában nem minősül a 2001/29 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „nyilvánossághoz közvetítésnek”, éppen mert e személyeket, jóllehet nem alkotnak eleve magáncsoportot,[16] korlátozza hivatalos feladataik jellege. Nem kezelhetik különösen úgy a szerzői jogi védelem alatt álló anyagot, mintha az nem állna ilyen védelem alatt.

43. Egy ilyen anyagnak valamely peres fél által a bírósági eljárásban bírósági tisztviselőkhöz vagy bírákhoz történő közvetítése – eltekintve attól, hogy az nem bír önálló gazdasági jelentőséggel[17] – nem tenné lehetővé például az említett anyag címzettjei számára, hogy azt kényük-kedvük szerint kezeljék. E példában ugyanis az anyagot közigazgatási vagy adott esetben igazságszolgáltatási feladatkörükben közvetítenék e személyekhez, és az ilyen anyag általuk történő további többszörözésére, közvetítésére vagy terjesztésére bizonyos, a nemzeti jogban kifejezetten vagy hallgatólagosan előírt jogi és etikai korlátozások vonatkoznának, a szerzői jogot is ideértve.

44. Az érintett bírósági tisztviselők potenciálisan nagy száma ellenére tehát a közvetítés nem meghatározatlan számú lehetséges címzett felé irányulna, ahogyan azt a Bíróság a 2006. december 7-i SGAE-ítélet (C-306/05, EU:C:2006:764) 37. pontjában megköveteli. A közvetítésnek ehelyett olyan egyének egyértelműen meghatározott és korlátozott vagy zárt csoportja lenne a címzettje, akik a köz érdekében látják el feladataikat, és akiket – fenntartva a kérdést előterjesztő bíróság által elvégzendő vizsgálat szükségességét – többek között a bírósági eljárásban kapott információk és bizonyítékok felhasználásával és nyilvánosságra hozatalával kapcsolatos jogi és etikai szabályok kötnek.

45. Véleményem szerint egy szerzői jogi védelem alatt álló anyagnak a bírósági eljárás keretében bizonyítékként a bírósághoz történő közvetítése főszabály szerint nem sérti a szerzői jogi jogosult ezen anyaggal kapcsolatos kizárólagos jogait például azzal, hogy megfosztja a szerzői jogi jogosultat annak lehetőségétől, hogy megfelelő díjazást kérjen művének felhasználásáért. A szerzői jogi védelem alatt álló anyag polgári eljárásban bizonyítékként történő benyújtásának lehetősége inkább a Charta 47. cikke által garantált hatékony jogorvoslathoz és tisztességes eljáráshoz való jog biztosítását szolgálja. Súlyosan sértené a peres fél védelemhez való jogát, ha nem nyújthatna be bizonyítékot a bírósághoz akkor, ha az eljárás másik résztvevője vagy valamely harmadik személy szerzői jogi védelem fennállására hivatkozna az adott bizonyíték tekintetében.[18]

46. E tekintetben hangsúlyozni kell, hogy a Charta 17. cikke (2) bekezdésének tárgyát képező szellemi tulajdonjog nem abszolút jellegű, azt azonban súlyozni vagy mérlegelni kell a Charta által garantált többi joggal szemben.[19]

15 Egy ilyen csoport nem lehet kicsi vagy jelentéktelen, de alkothatja viszonylag jelentős számú egyén. Lásd: 2016. május 31-i Reha Training ítélet (C-117/15, EU:C:2016:379, 43. pont).

16 Lásd: 2016. május 31-i Reha Training ítélet (C-117/15, EU:C:2016:379, 42. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

17 Lásd analógia útján a 2001/29 irányelv 5. cikkének (1) bekezdését.

18 A 2012. november 6-i Otis és társai ítélet (C-199/11, EU:C:2012:684) 71. pontjában a Bíróság megállapította, hogy a fegyveregyenlőség elve, amely velejárója magának a tisztességes eljárás fogalmának, magával vonja, hogy kötelező észszerű lehetőséget biztosítani valamennyi félnek arra, hogy olyan körülmények között ismertesse álláspontját, ideértve annak bizonyítékait is, amelyek alapján nem kerül teljesen előnytelen helyzetbe ellenfelével szemben. Véleményem szerint e veszély elkerülése a valódi funkciója azon kivételeknek, illetve korlátozásoknak, amelyekre a 2001/29 irányelv 5. cikke (3) bekezdésének e) pontja biztosít lehetőséget a közigazgatási és bírósági eljárásokban történő felhasználással kapcsolatban a szerzői jogi védelem tekintetében. Hangsúlyozni kell azonban, hogy a kérdést előterjesztő bíróság kifejezetten megállapította előzetes döntéshozatal iránti kérelmének 6. pontjában, hogy az általa feltett kérdések nem vonatkoznak a 2001/29 irányelv 5. cikke (3) bekezdése e) pontjának alkalmazására.

19 Lásd analógia útján: 2019. július 29-i Pelham és társai ítélet (C-476/17, EU:C:2019:624, 33. és 34. pont). Lásd még: 2019. július 29-i Funke Medien NRW ítélet (C-469/17, EU:C:2019:623, 72. pont).

47. Nem sérti e jogok lényegét az olyan nemzeti jogszabály vagy gyakorlat, amely lehetővé teszi a peres felek számára, hogy bírósági eljárásokban szerzői jogi védelem alatt álló anyagokat használjanak fel, vagy azokra hivatkozzanak, nem utolsósorban mivel a szerzői jogi védelem nem szűnik meg ezáltal pusztán azért, mert az adott anyagra hivatkoznak az eljárásban.

48. Negyedik kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra keresi a választ, hogy ezen értékelésen változtat-e az a körülmény, hogy a svéd jogszabályok rögzítik a nyilvános dokumentumokhoz való hozzáférés általános elvét, amely elvnek megfelelően bárki, aki ezt kérelmezi, betekinthet a bírósághoz benyújtott eljárási iratokba, kivéve ha azok bizalmas információkat tartalmaznak.[20] Véleményem szerint – és ahogyan arra mind a Bizottság,[21] mind a svéd kormány[22] rámutatott – egy szerzői jogi védelem alatt álló anyagnak valamelyik peres fél által a bírósághoz ilyen körülmények között történő közvetítése nem minősül *a peres fél általi* nyilvánossághoz közvetítésnek, mivel végső soron adott esetben maga a bíróság (illetve a bírósági tisztviselők) biztosít (illetve biztosítanak) hozzáférést az anyaghoz az információszabadságra vagy az átláthatóságra vonatkozó nemzeti szabályok alapján.[23]

49. E tekintetben a Bíróság rendelkezésére álló ügyiratokban semmi nem utal arra, hogy a svédországi bíróságok vagy bírósági tisztviselők ténylegesen hozzáférést biztosítottak volna a szóban forgó, szerzői jogi védelem alatt álló anyaghoz, vagy hogy bárki ténylegesen ilyen hozzáférést kért volna.

50. A kérdést előterjesztő bíróság csak azt jelezte előzetes döntéshozatal iránti kérelmében, hogy az információszabadságra vonatkozó nemzeti jogszabály alanyi jogon lehetővé teszi a nagyközönség számára, hogy *hozzáférjen* ehhez az anyaghoz.[24] Végső soron ez az információszabadságra vonatkozó nemzeti és uniós jogszabályok általános célja.[25] Ez a fogalom a sajtószabadságról szóló svéd törvény – amely számos más tagállamban és uniós szinten is az információszabadságra vonatkozó jogszabályok inspirációjául szolgált – egyik központi eleme is,[26] amennyiben e törvény 2. fejezetének 1. §-a szerint a bírósági iratok *főszabály szerint* alanyi jogon hozzáférhetők a nyilvánosság tagjai számára.[27] A svéd kormány azt is jelezte, hogy a svéd alkotmány védi a szerzői jogot a szerzői jogi törvényben foglalt szabályokkal összhangban. A szerzői jogi törvény 26b. §-ának első bekezdése mindazonáltal úgy rendelkezik, hogy a szerzői jogi szabályok ellenére a nyilvános dokumentumokat a sajtószabadságról szóló törvény 2. fejezetében meghatározott feltételek mellett kell a nyilvánossághoz közvetíteni.

20 Jóllehet ez nem derül ki a Bíróság rendelkezésére álló ügyiratokból, a kérdés középpontjában alkalmasint annak kockázata áll, hogy a bírósági eljárásokat eszközként használhatják arra, hogy ezen eljárásokban opportunista módon szerzői jogi védelem alatt álló anyagokat mutassanak be annak érdekében, hogy az információszabadságra vagy az átláthatóságra vonatkozó szabályok alapján szerzői jogi védelem alatt álló anyagokat tegyenek hozzáférhetővé a nyilvánosság számára, megsértve ezzel a szerzők kizárólagos jogait.

21 Lásd a Bizottság észrevételeinek 20. pontját.

22 Lásd a svéd kormány által a Bíróság írásbeli kérdéseire adott 2020. május 6-i válasz 25. pontját.

23 Lásd a 2001/29 irányelv 9. cikkét, amely szerint ez az irányelv nem érinti többek között a *közérdekű dokumentumokhoz* való hozzáférésre vonatkozó rendelkezéseket. A svéd kormány jelezte, hogy a svéd jogszabályokkal összhangban az eljárás valamelyik résztvevője által a bírósághoz benyújtott dokumentumok nyilvános dokumentumok, és így főszabály szerint hozzáférhetők a nyilvánosság számára. A 2017. március 1-jei ITV Broadcasting és társai ítélet (C-275/15, EU:C:2017:144) 26. pontjában a Bíróság megállapította, hogy a 2001/29 irányelv (60) preambulumbekezdésével összefüggésben értelmezett 9. cikke nem érinti az említett irányelvvel harmonizáltaktól eltérő területeken alkalmazandó rendelkezéseket.

24 Lásd az előzetes döntéshozatal iránti kérelem 18. pontját.

25 Lásd az EUMSZ 15. cikk (3) bekezdését.

26 A svéd kormány jelezte, hogy a nyilvánosság bíróságokhoz benyújtott beadványokhoz és bizonyítékokhoz való hozzáférésével az offentlighets – och sekretesslag (2009:400) (a nyilvános dokumentumok átláthatóságáról és bizalmas jellegéről szóló 2009. évi 400. sz. törvény; a továbbiakban: OSL) és a sajtószabadságról szóló törvény 2. fejezete foglalkozik.

27 A svéd kormány jelezte, hogy jóllehet bárki, aki hozzáférést kér valamely nyilvános dokumentumhoz, az adminisztratív költségek megfizetése ellenében másolatot is kaphat az adott dokumentumról, a közigazgatási szervek főszabály szerint nem kötelesek az adott dokumentumot elektronikus úton közvetíteni. Lásd a svéd kormány válaszának 37. pontját. Ez – fenntartva a kérdést előterjesztő bíróság által elvégzendő vizsgálat szükségességét – biztosítani tűnik, hogy a bíróságok főszabály szerint nem közvetítenek szerzői jogi védelem alatt álló anyagokat a nyilvánossághoz.

51. Léteznek azonban kivételek az átláthatóság ezen általános elve alól. Bár ezt végső soron a nemzeti bíróságnak kell megvizsgálnia, a Bíróságot úgy tájékoztatta a svéd kormány a Bíróság írásbeli kérdésére adott válaszában, hogy az OSL 31. fejezetének 23. §-a[28] a szerzői jogi védelem alatt álló anyagokkal kapcsolatos kivételt tartalmaz. Megint csak fenntartva a kérdést előterjesztő bíróság által elvégzendő vizsgálat szükségességét, úgy tűnik, hogy e kivétel azzal jár, hogy a szerzői jogi védelem alatt álló anyagokban foglalt információt bizonyos feltételek mellett bizalmas jellegűnek kell tekinteni, és az kifejezett ellenkező rendelkezés hiányában nem hozható nyilvánosságra.[29]

52. Ezenfelül – és ez talán még fontosabb – a svéd kormány jelezte, hogy bár a szerzői jogi törvény 26b. §-ának első bekezdése szabályozza a nyilvános dokumentumok nyilvánosságra hozatalát, *nem biztosít jogot az ilyen dokumentumok felhasználásához*. A svéd kormány kifejtette, hogy „ezért bárki, aki e rendelkezés alapján másolatot kapott a műből, nem hozhatja azt nyilvánosságra [a szerzői jogi törvény] megsértésével. Minden további felhasználás a szerző engedélyéhez van kötve, vagy a felhasználásnak [a szerzői jogi törvény] által a szerzői jogi védelem alól biztosított kivételek valamelyikén kell alapulnia."

53. Úgy tűnik tehát, hogy a szerzői jogi védelem alatt álló anyag nem kerül át a nyilvánosan hozzáférhető kategóriába a sajtószabadságról szóló törvény információszabadságra vonatkozó rendelkezései révén *pusztán* azért, mert azt bírósági eljárásban nyilvánosságra hozták, bemutatták vagy más módon bizonyítékként hozzáférhetővé tették.

54. Másként fogalmazva, az ilyen, szerzői jogi védelem alatt álló anyagnak az átláthatóságra vonatkozó szabályok alapján történő nyilvánosságra hozatala nem jár olyan anyagi jogi hatással, hogy megszűnik ezen anyag szerzői jogi védelme, és az ezáltal átkerül a nyilvánosan hozzáférhető kategóriába.

55. Egyértelmű tehát, hogy – természetesen amennyiben ezt a nemzeti bíróság végső ellenőrzése is megerősíti – a svéd jog nem írja elő vagy teszi lehetővé a szerzői jogi védelem *pusztán* amiatt bekövetkező megszűnését, mert a felek egyike az említett anyagot bemutatta egy polgári eljárásban, egy harmadik személy pedig ezt követően hozzáférhet ezen anyaghoz az információszabadságra vonatkozó svéd jogszabály alapján.

56. Végezetül megjegyezhető, hogy ha a svéd jog eltérően rendelkezne, és a szerzői jogi védelem valóban megszűnhetne pusztán a szerzői jogi védelem alatt álló dokumentum polgári eljárásban történő bemutatásával, akkor véleményem szerint a Svéd Királyság nyilvánvalóan nem megfelelően ültette volna át a 2001/29 irányelv követelményeit, és egyébként a szellemi tulajdon hatékony védelmét illetően nem tett volna eleget a Charta 17. cikke (2) bekezdése követelményeinek. Ez a helyzet egyértelműen veszélyeztetné a 2001/29 irányelv (és ami azt illeti, a Charta 17. cikkének (2) bekezdése) által a jogosultak számára biztosított szerzői jogi védelem elvárt szintjének lényegét, mivel a jogosultak nem rendelkeznének hatékony védelemmel a szerzői jogi védelem ilyen módon történő megszűnésének megakadályozásához.

57. Mivel azonban – fenntartva a kérdést előterjesztő bíróság által elvégzendő vizsgálat szükségességét – egyértelműen nem ez a helyzet, szükségtelen e kérdéssel tovább foglalkozni.

28 E rendelkezés értelmében:
„A szerzői jogi védelem alatt álló műben foglalt olyan információ, amelyről nem feltételezhető, hogy nem fűződik hozzá kereskedelmi érdek, bizalmas jellegűnek minősül, kivéve ha nyilvánvaló, hogy az információ anélkül hozható nyilvánosságra, hogy a jogosultakat emiatt hátrány érné, és
1. hogy alapos okkal feltételezhető, hogy a művet még nem hozták nyilvánosságra [a szerzői jogi törvény] értelmében;
2. hogy alapos okkal feltételezhető, hogy a művet a jogosult hozzájárulása nélkül közvetítették a közigazgatási szervhez; és
3. hogy az információ nyilvánosságra hozatala szerzői jogi értelemben vett hozzáférhetővé tételnek minősül.
Az 1. pont alkalmazásában [a sajtószabadságról szóló törvény] 2. fejezete alapján közvetített vagy egy közigazgatási szerv által egy másiknak továbbított mű nem tekinthető nyilvánosságra hozottnak."

29 Lásd az OSL 8. fejezetének 1. §-át.

58. Következésképpen úgy vélem, hogy egy szerzői jogi védelem alatt álló anyagnak valamely peres fél vagy az eljárás valamely résztvevője által bizonyítékként a bíróság részére elektronikus úton történő továbbítása nem minősül a 2001/29 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése, illetve 4. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „nyilvánossághoz közvetítésnek” vagy „nyilvános terjesztésnek”. Önmagában az a körülmény, hogy az ilyen bizonyíték nyilvános dokumentumnak minősül, és hogy a nyilvánosság ezért az információszabadságra vagy az átláthatóságra vonatkozó nemzeti szabályokkal összhangban főszabály szerint hozzáférhet a szóban forgó, szerzői jogi védelem alatt álló anyaghoz, nem jár azzal, hogy az említett anyag közkinccsé válik, és nem áll szerzői jogi védelem alatt.

VI. Végkövetkeztetés

59. A fenti megfontolások összességére tekintettel azt javaslom, hogy a Bíróság a Svea hovrätt, Patent- och marknadsöverdomstolen (stockholmi fellebbviteli bíróság, szabadalmi és kereskedelmi fellebbviteli bíróság, Svédország) által előterjesztett kérdésekre a következő választ adja:

„Egy szerzői jogi védelem alatt álló anyagnak valamely peres fél vagy az eljárás valamely résztvevője által bizonyítékként a bíróság részére elektronikus úton történő továbbítása nem minősül az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról szóló, 2001. május 22-i 2001/29/EK irányelv 3. cikkének (1) bekezdése, illetve 4. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „nyilvánossághoz közvetítésnek” vagy „nyilvános terjesztésnek”. Önmagában az a körülmény, hogy az ilyen bizonyíték nyilvános dokumentumnak minősül, és hogy a nyilvánosság ezért az információszabadságra vagy az átláthatóságra vonatkozó nemzeti szabályokkal összhangban főszabály szerint hozzáférhet a szóban forgó, szerzői jogi védelem alatt álló anyaghoz, nem jár azzal, hogy az említett anyag közkinccsé válik, és nem áll szerzői jogi védelem alatt.”